

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Poesis Sacra Sive Vitae, Mortis, Et Resurrectionis
Salvatoris Nostri Jesu Christi Historia**

Hermanni, Joachim Heinrich von

Hildesii, 1743

VD18 10904743

6tò. Sancti Stephani protomartyris lapidatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68828)

O felix ætas ! uni quod defuit , alter
 Suppeditabat ; erant uniti corde fideles.
 Nulla simultatis species , contentio nulla ;
 Nemo ferox vultu , nemo truculentus in ore ;
 Non remorantur opem , nunquam solatia tardant ;
 Vix humana potest hæc conversatio dici ;
 Sed potiùs (si , quæ mortalis vita requirit ,
 Excipias) Cœlestis. Idem (quod spero futurum)
 Dicere de nostrâ si tempestate liceret ,
 O fortunatos ! sed prò dolor ! illa proterva
 Bellua multorum capitum , vaga filia noctis ,
 Hæresis extinxit , qui tunc ardebat , amorem .
 Hæc duce vastatos luget Germania campos ;
 Angelicos posuit subrepta Britannia mores ;
 Gallia salva quidem , sed quanto sanguine talis
 Libertas reparata fuit ! meâ Musa , gementi
 Ad longum recitare veto lugubria versu .

Act.
4. 32.

POESEOS SACRÆ ET PARTIS QUINTÆ
 INDUCTIO SEXTA.

ACT. APOSTOL. CAP. 7

Stephanus autem plenus Spiritu Sancto intendens in Cœlum,
 vidit gloriam Dei, & Jesum stantem à dextris Dei. Et
 ait : Ecce video Cœlos apertos , & filium hominis stan-
 tem à dextris Dei. Exclamantes autem voce magnâ conti-
 nuerunt aures suas , & impetum fecerunt unanimiter in eum.
 Et ejicientes eum extra civitatem , lapidabant. &c.

SYNOPSIS.

Dominus & Salvator noster Jesus Christus, Sancti Stephani Proto-
 martyris, ante portam Hierosolymitanam à Judæis crudeliter
 lapidati, animam in Cœlos assumit ; & Archithesaurarium Regina
 Candacis per Apostolum Philippum Ecclesia sua mirabiliter aggregat.

Nullus eâ Solymis sub tempestate vigebat
 Ordo : Domus Jacob sceptro spoliata, potenti
 Sub Romanorum dominatu stabat : & impos

T 4

He.

Herodes Tetrarcha suis suspectus, oborto
 Sadducæorum Pharisæorumque tumultu
 Gentiles ex parte Deos, ex parte colebat
 Mosaicos ritus. Medio sub turbinis æstu,
 Sol Evangelii multo fulgore coruscus
 Ulteriùs graditur; radiant miracula; magnus
 Undique concurrat numerus, qui dogmata Christi
 Amplecti cupiunt: Baptismi fonte lavantur
 Permixti senibus juvenes, vetulæque puellis,
 Unde sacerdotum labor innumerabilis urget,
 Aa.6. Fidos constitui septem sub honore secundo
 Auxiliatores, nimis qui rebus adessent,
 Presbyterosque, Dei populum curando, juvarent
 Primus erat Stephanus, vir magnus nomine, vultu
 Præditus Angelico, celsâ virtute decorus,
 Prodigis celebris, mirus gravitate loquendi;
 Cum quo Scribarum scioli contendere verbis
 Tentabant: verùm confudit Musica grata
 Luscinia stupidi bubonis inutile carmen.
 Nullus enim sciolus poterat subsistere coram
 Levitâ Stephano, populum sua sacra docente,
 Totus erat sapiens, Cœlesti lumine plenus;
 Seria mellifluis tractabat dogmata verbis.
 Disputat, evincit, signis confirmat, eundem,
 Quem crucifixerunt, redivivo corpore Cœlos
 Ascendisse: simul pulchrè deducit, in illo
 Verificata Patrum promissa, nec ampliùs esse,
 Quod quisquam cupiat, nisi fata novissima Mundi.
 Sunt hæc certa quidem, vir Divinissime; verùm
 Audio, terrifici fabricantur in aëre nimbi; (bres
 Maxima grando cadet; Phlegethon effusus in im-
 Non dabit ignitum sulphur, sed saxa vibrabit.
 Conjurant reprobi; cudunt mendacia; falsos
 Sub-

Substituunt testes; Stephanoque piacula linguæ^{Act. 6. 11.}
 Nequiter imponunt, referuntque fuisse minatum,
 Quod loca Divorum, legumque sacraria noſter
 Sit proſtraturus Jeſus de Nazareth. Ille
 Doctior his rabulis, multoque potentior ore,
 Diſſimulat fucos, & libertate loquendi
 Conceſſâ, repetit ſummatim dogmata Chriſti:
 Omnia Majorum præſagia divite ſenſu
 Explicat, & ſolidè demonſtrat ſingula Chriſto
 Appropriata, ſtupent proceres oracula; vultum
 Æthereo radiare vident fulgore; ſed inſtat:
 Dicite, quis Solymis vixit, vigitque Propheta,^{Act. 7. 52.}
 Quem non veſtrorum cruciaverit ira parentum?
 Nec vos degeneres, proavorum crimina duplo
 Auxiſtis, dum, quem vobis annuntio Juſtum,
 Inſolito proſuſ jugulâſtis funere Chriſtum.
 Dura iſthæc, ſed juſta fatiſ, concluſio cœtum
 Judici, qui ſe tactum læſumque putabat,
 Ut levis aura rogos inſuſâ pallade, magnis
 Ignibus accendit: rapitur Levita, catenis
 Conſtrictus Solymis educitur; inter eundum^{Act. 7. 57.}
 Tunditur à reprobis; affligitur undique preſſus.
 Saulus Scribarum manus altera (poſtea Chriſti
 Vas nimis electum) juvenili flammeus æſtu,
 Nè forſ impediât lapidantes cura togarum,
 Efficitur cuſtos: Stephanus, dum grando paratur,
 Elevat ad Superos ſolitâ dulcedine vultum,
 Et videt à dextris æterni Patris amatum
 Stare Redemptorem: video, clamabat, apertas
 Cœlorum valvas; video, quem diligo Juſtum:
 O video, repetit, video mea gaudia Jeſum!
 Ingruit interea lapidoſæ grandinis imber,
 Et quatit innocuum Stephani caput: ille precatur,

Regis ad exemplum, ne tanta piacula poenis
 Authores feriant; positoque in cespite vultu,
 In Domino Iesu morientia lumina claudit.
 Martyrii primo diademate clarus, eodem
 Quo Christus Mundi peccata redemerat anno,
 Sanguineus, testis Stephanus Levita, Magistro
 Atque Sacerdotum primo sociatus, obivit,
 Ossa per innumeros lapides contrita, sepulchro
 A. A. Condecoraverunt fratres, & funera digne
 8. 2. Planxerunt. Posthæc Synagoga tyrannidis au-
 Ut rabiosa solet gustato sanguine tigris, (sum,
 Latius extendit: Saulus sub tegmine Legis
 Persequitur, quemcunque putat confidere Christo,
 A. A. Explorat vicos, canibusque sagacior, omnes
 8. 3. Visitat angellos; fistit juvenesque senesque
 Judicibus; rigido multatos carcere durum
 Mittit in exilium; vel sævâ morte minatur,
 Mœnibus ejectos concordia firma fideles
 Spiritui sancto conjungit fœdere; nullus
 Deserit obsequium fidei; sub robore Coeli
 Stant, velut insanis cautes obnoxia ventis:
 Intrepidi sua sacra docent prope mœnia; nullus
 A facie trepidat furiosæ Jezabel: adsunt,
 Nec timidi quærunt habitata leonibus antra,
 Vel juga Carmeli, sed, despiciendo profana, (tem,
 Exemplo Stephani, pulchram per vulnera mor-
 Prodigiiis quoscunq; juvant, morbisq; medentur
 Immedicabilibus. Stupet imperiosus Averni
 Despota per miseros homines sua robora frangi,
 Et fremit in vanum, quod territa nomine Iesu
 Arripiant mala spectra fugam. Sic inter acerbos
 Martyrii fluctus Ecclesia pressa triumphat,
 Ite Dei famuli! Divini semina verbi

Ulte-

Ulteriore gradu per plures spargite campos:
 Et Samaritani cupiunt sacra nostra doceri.
 Ite suo magnam facturi tempore messem!
 Cœtus Apostolicus Solymis, licet horrida regnet ^{AA.}
 Tempeftas illic, firmâ statione refedit: ^{8. 1.}
 Ad Samaritanos solus sua castra Philippus ^{AA.}
 Promovet, & magnâ debellat strage superbum ^{8. 5.}
 Imperium mortis, dum Iesum prædicat: omnes
 Accurrunt cives auditum verba Philippi.
 Ille Prophetias de Salvatore, venusto
 Explicat eloquio turbis, & monstrat apertè,
 Omnes in Christum, quem nunc annuntiet urbi,
 Conspirare: stupent cives palpabile verum,
 Cùmque probarentur multis oracula signis,
 Tota catervatim Baptismi fonte lavanda
 Urbs accurrit: ovât tam largâ messe Philippus,
 Primatîque Petro Solymis hæc lucra laborum
 Notificat; totum recreabant nuntia Cœlum.
 Vixque reversus erat de littore Phœbus Eoo,
 Ad Samaritanos Petrus comitante Ioanne ^{AA.}
 Progreditur: digno Primatis honore receptus ^{8. 14.}
 Hos neo-conversos Paracleti robore munit.
 Hæc arcana Dei Simon magus aspicit, author
 Famofus vitii, vulgò *Simonia* dicti;
 Oblatôque rogat Primatem munere largo,
 Ut sibi concedat, Divina Charismata posse
 Impertire. Petrus zeloso flammeus igne,
 Quid, malefane, putas pretio Cœlestia vendi?
 Respondet; procul hinc Simon! expunximus albo
 Te Neo-natorum Christi Bona verba reponit,
 Imploratque Petrum Simon, si crimen adesset,
 Ut pro se Superos oret: sed Petrus iniqui
 Interiora videns, solito comitatus Achate

Tunc

Tunc Hierosolymam relegit vestigia ; nostris
 Quæ sibi contigerant Samariæ, cuncta recensens
 Unanimes gaudent omnes , post nubila Phœbum
 Illuxisse sibi. Per totam sumpsit Idumen
 Incrementa Fides ; monitis urbs excitat urbem
 Lucis ad accessum. Samariæ Mystra Philippus
 Angelico jussu monitus , tantisper ab urbe ,
 Ut juvet Æthiopem Scripturæ verba legentem,
 Discedit ; visuque sagax per compita fertur ,
 A.A. 8. 26. Quæ Solymis Gazam ducunt : videt eminùs inter
 Pulveris excussi nebulas volitare per arva
 Quadrijugem currum ; paulatim lentiùs ibant
 Quadrupedes, cursu lassì : quem rheda vehebat
 Maximus in celebri Reginae Candacis Aula
 Thesauri Præfectus erat , gratusque minister.
 Is dum conspiceret propiùs venisse Philippum,
 Egregiùmque sacris ex moribus esse notaret,
 Suscipit in currum ; junctum sibi comiter orat
 Esajæ recitans præsentia verba , petitque (no
 Scire, quid insinuent? quis sit, quem comparat ag-
 Quémque putet tali moriturum sorte Prophetæ
 Hic Samaritanus Præsul non defuit ori;
 Sed quanto potuit verborum pondere pandit
 Scripturæ seriem, Vatum præfagia, textus
 Psalmorum, Christi vitam, miracula, mortem;
 Et quòd post mortem verè redivivus, amicis
 His apparuerit, quos antè recepit alumnos ;
 Quòdque super Cælos, his aspicientibus, inter
 Angelicos Proceres fulgens ascenderit. Addit,
 Quòd soli Christum sincero corde professi,
 Nec non Baptismi Diæ virtute renati,
 Millibus exclusis, possint sperare salutem.
 Eunuchus discretus erat, docilisque ; Philippo,
 Sum

Sum convictus, ait, cur amplius ergò morabor?
 Ecce penès fluvium vehimur; me, quæso, peten-
 Ablue Baptifmo. Si credis, Apostolus inquit: (tem
 Credo revelatis! credo, quòd Filius almi
 Excelsique Dei fit Jesus Christus, anhelò
 Respondet gemitu veri zelofus amator.
 Exfiliunt curru; pofitis quoque vestibus ambo
 Ingrediuntur aquam; præmittit vota Philippus,
 Æthiopémque sacro Baptifmi fonte dealbat.
 Vix completus erat sacri Baptifmatis actus,
 Ecce repentinus fubmiffus ab Æthere turbo
 Tollit Apoftolicum per inania celfa Magiftrum:
 Quem neo-converfus fequitur clamore; fed uno
 Ex oculis tanquam fulmen fubducitur ic̄tu.
 Prodigiofa ftupet fecúmque recogitat altâ
 Mente vir Eunuchus, qualis fibi gratia Cœli
 Obtigerit! læto vertens ad fidera vultum
 Corde, reafcendit currum, vehiturque citatis
 Paffibus in patriam; fati miracula narrat
 Regina; multisque modis facra verba Philippi
 Extollit. Putat Aula fide majora referri:
 Attamen Eunuchi prudentia fuftulit omnem
 Ambigui caufam; difperfaque fama per omnes
 Æthiopum terras Fidei fundamina ponit.
 Hæc, quòd in acceptis referant fua sacra Philippo
 Æthiopes, ratio eft; quorum pars magna fidei
 Fervet in obfequio Chrifti, magnoque rigore
 Quæ docuit fequitur. Nos (quod reor efle dolen-
 Inter & Æthiopes, Mahometis fava tyrannis (dum)
 Mutua diffociat, Fideique negotia tollit.
 Aspicias hæc Æther, fed quanto tempore? fini
 Impietatis opus, veteresque recollige fructus.

POE-